

Ensuring rights and choices for all since 1969

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນລາວ ປີ 2021-2030

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີປະຊາກອນໜຸ່ມອາຍຸ 10 ຫາ 35 ປີ ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ. ຊາວໜຸ່ມແມ່ນແຮງຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດ, ສະຫວັດດີພາບຂອງສັງຄົມ, ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຂອງປະເທດ. ສະນັ້ນ, ການມີຍຸດທະສາດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ ຕັດສິນຊື່ຂາດ ການພັດທະນາຂອງຊາດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສິ້ນສຸດ. ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ລາວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 9 ແລະ ວິໄສທັດ 2030 ຂອງລັດຖະບານ ເຊິ່ງຕ້ອງກໍ່ຕັ້ງເອົາແຜນວຽກຊາວໜຸ່ມເປັນຈຸດໃຈກາງໃນການພັດທະນາ ເພື່ອບັນລຸໄດ້ປຽບທີ່ເກີດຈາກປະຊາກອນໜຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າປະຊາກອນກຸ່ມອື່ນໃນປະເທດ.

ວິໄສທັດ

ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນລາວທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຖານະດ້ານໃດໆໄດ້ຮັບການພັດທະນາຮອບດ້ານ, ມີຄຸນສົມບັດດີ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຕິບັນຍາ, ສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນສັງຄົມຢ່າງປອດໄພ, ມີໄມຕິຈິດມິດຕະພາບ, ຮັກຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອກັນພັດທະນາໃຫ້ບັນລຸທ່າແຮງອັນຕັ້ງສ່ວນຂອງຕົນປະກອບສ່ວນຢ່າງຫ້າວຫັນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ຫຼັກການ ຫຼັກການລວມ

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນລາວ ສ້າງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ບັນດາຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຄ່ານິຍົມຂອງສັງຄົມລາວ ທີ່ສືບທອດຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນວ່າຄົນລາວມີມູນເຊື້ອດຸໝັ່ນພິລະອາດຫານ ໄປຢຽບໝາຍຢຽບຂຽດ ຮັກເຊື້ອແພງຊາດ, ຮັກຄວາມສາມັກຄີ, ມີນ້ຳໃຈເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ດັງທີ່ສະແດງອອກໃນຄຳຂວັນທີ່ວ່າ ໄປຟຸ້ນກິນປາມາພີ່ກິນເຂົ້າ ເຊິ່ງນອກຈາກຈະສະແດງເຖິງຄວາມມີນ້ຳໃຈຕໍ່ກັນແລ້ວຍັງໝາຍເຖິງຄວາມມີໄມຕິຈິດມິດຕະພາບອັນສູງສູງນຳອິກນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນລາວຍັງມີມູນເຊື້ອມານະບາກບັນ ແລະ ເສຍສະລະສຸຂີນດັ່ງຄຳຂວັນຂອງຊາວໜຸ່ມທີ່ວ່າ: **"ບ່ອນໃດ ຍາກຊາວໜຸ່ມບຸກບ່ອນໃດທຸກຊາວໜຸ່ມຜ່ານຜ່າ ເມື່ອໃດຊາດຕ້ອງການຊາວໜຸ່ມຂານອາສາ"**. ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ຍັງໄດ້ອີງໃສ່ສິນທິສັນຍາສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ຖະແຫຼງການຕ່າງໆທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນດາຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ຍັງເປັນທິດຊີ້ນຳສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.

ຈຸດປະສົງ:

ຈຸດປະສົງລວມຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນລາວ (2021-2030) ແມ່ນເພື່ອວາງທິດທາງລວມໃນການສ້າງໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃຫ້ກາຍເປັນກຳລັງແຮງສືບທອດມູນເຊື້ອອຸດົມການຂອງພັກ ແລະ ລັດ ແລະ ເພື່ອ:

- 1 ເພື່ອໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນທຸກຄົນໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາແລະສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.
- 2 ເພື່ອຮັບປະກັນສິດທິທຽມກັນຂອງຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນທຸກຄົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເປັນບ່ອນອີງໃນການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກດ້ານ ລວມທັງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແລະ ວັດທະນະທຳ.
- 3 ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຂົ້າໃນວຽກງານປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ, ພັດທະນາຮອບດ້ານ ແລະ ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນຢ່າງທົ່ວເຖິງ.
- 4 ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຍຸ້ດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທຸກຂະແໜງການໃນວຽກງານພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ໝົດທຸກຄົນຕ້ອງຖືກພັດທະນາໄປພ້ອມກັນ.
- 5 ເພື່ອຊຸກຍູ້ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກະທົບເຖິງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ ຍົກສູງຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນວຽກງານພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ, ປົກປ້ອງຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານການສຶກສາ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັງຄົມ.

ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ

- 1 ຖືເອົາວິທີການຮ່ວມມືຫລາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍຍຸດທະສາດເພື່ອປ້ອງກັນການແຕ່ງງານກ່ອນໄວອັນຄວນ ແລະ ການມີລູກແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍດ້ວຍການລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄອບຄົວສົ່ງເສີມເດັກຍິງບໍ່ໃຫ້ປະລະການຮຽນ, ສົ່ງເສີມການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ເພີ່ມໂອກາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ;
- 2 ປ້ອງກັນການແຕ່ງງານກ່ອນໄວອັນຄວນດ້ວຍການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງລົບຂອງການແຕ່ງງານກ່ອນໄວອັນຄວນ, ສົ່ງເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງກົນໄກ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຄອບຄົວ;

- 3 ບັບປຸງໂພຊະນາການ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາສ່ວນພະຍາດເລືອດຈາກທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຍົາວະຊົນ, ໂດຍສະເພາະຍິງໜຸ່ມ ຜ່ານໂຄງການສົ່ງເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງເຊັ່ນ: ການສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນ, ການສົ່ງເສີມການເຮັດສວນຄົວ, ການສົ່ງເສີມ ການປຸກພືດຜັກອື່ນຊື່, ການຂ້າແມ່ທ້ອງ, ການເສີມທາດຫຼັກ ນອກຈາກນັ້ນ, ຕ້ອງດຳເນີນໂຄງການ ໂຄສະນາເພື່ອປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳກ່ຽວກັບໂພຊະນາການ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ;
- 4 ບັບປຸງການເຂົ້າເຖິງບໍລິການທາງດ້ານການແພດ, ຜູ້ຊຳນານໃນການຜະດຸກຮັກ ແລະ ເພີ່ມທະວີອັດຕາສ່ວນການເກີດລູກໃນສະຖານບໍລິການສາທາລະນະສຸກເພື່ອບັບປຸງສຸຂະພາບຂອງແມ່ ແລະ ເດັກໂດຍສະເພາະເຂດຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ;
- 5 ສົ່ງເສີມການບໍລິການສຸຂະພາບແບບເປັນມິດຕໍ່ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ດ້ວຍການບັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ, ການສະໜອງຜະລິດຕະພັນຈະເລີນພັນ ແລະ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ການຮັກສາຄວາມລັບ;
- 6 ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຄຸມກຳເນີດຂອງຊາວໜຸ່ມ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກວ່າແຕ່ງງານ ຫຼື ຍັງ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຜະລິດພັນຄຸມກຳເນີດ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາບໍ່ເສຍຄ່າຢູ່ຕາມສະຖານບໍລິການ ແລະ ອາສາສະໝັກແພດບ້ານຖ້າເປັນເຂດຊົນນະບົດ;
- 7 ຂະຫຍາຍການປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ກວມເອົາການບໍລິການສຸຂະພາບທາງເພດ ແລະ ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ບໍລິການທີ່ເປັນຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ;
- 8 ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການບໍລິການເພື່ອປ້ອງກັນ, ບົ່ງມະຕິ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່ທາງເພດສຳພັນ, HIV ໂດຍຜ່ານສະຖານບໍລິການ ແລະ ບໍລິການໃນຊຸມຊົນ;
- 9 ຍົກສູງສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບໂດຍໂຄສະນາສຸຂະສຶກສາ ເພດສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ;
- 10 ສົ່ງເສີມວິຖີຊີວິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ລວມທັງການປ້ອງກັນການນຳໃຊ້ສານເສບຕິດທຸກປະເພດ ໂດຍການດຳເນີນໂຄງການປຸກຈິດສຳນຶກແນໃສ່ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ ໂດຍການນຳພາຂອງສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ສະຖານການສຶກສາອື່ນໆ;
- 11 ຖືເອົາສຸຂະພາບຈິດຂອງ ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ເປັນບຸລິມະສິດດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການລົງທຶນໃສ່ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການບໍລິການທີ່ມີຢູ່ເພື່ອຂະຫຍາຍການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ ໃນໂຮງຮຽນແລະໃນສະຖານບໍລິການສາທາລະນະສຸກຕ່າງໆ;
- 12 ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ກ່ຽວກັບບັນຫາດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນເພື່ອເປັນຫຼັກຖານນຳໃຊ້ໃນການວາງຍຸດທະສາດ ແລະ ການສ້າງແຜນງານ;
- 13 ສ້າງລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ແຍກເພດ ແລະ ອາຍຸ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງສາມາດຕິດຕາມ ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການຂອງແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸແຕ່ລະເພດ;
- 14 ປະຕິບັດກົດໝາຍຄອບຄົວໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບອາຍຸຕາມກົດໝາຍກ່ອນທີ່ຄູ່ບ່າວສາວຈະສາມາດແຕ່ງງານກັນໂດຍຖືກ ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
- 15 ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບົດທີ່ບໍ່ທັນແຕກທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໂດຍສະເພາະຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ;
- 16 ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການບໍລິໂພກອາຫານ ໃຫ້ປະຊາກອນທັງໝົດ ລວມທັງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາ ວະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍລິໂພກອາຫານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັກສາອະນາໄມສາມສະອາດ: ກິນສະອາດ, ຕື່ມສະອາດ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະອາດ;
- 17 ສຶກສາສຸຂະອະນາໄມ, ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງບໍລິການຝາກທ້ອງ, ການເກີດລູກໃນສະຖານບໍລິການ ແລະ ການດູແລຫຼັງເກີດ ລວມທັງການສັກຢາກັນພະຍາດເດັກໃຫ້ຄົບກຳນົດ;
- 18 ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບ ອຸປະຕິເຫດຕາມທ້ອງຖະໜົນ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປ້ອງໃນການຂັບຂີ່ເຊັ່ນການໃສ່ໝວກກັນກະທົບ;
- 19 ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ການສື່ສານ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານໜີ້ຊຳນານຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ ຊ່ວຍເຫຼືອພະນັກງານສາທາລະນະບໍລິບະສິບການຫຼາຍໃນເຂດຊົນນະບົດ ເພື່ອໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ໃນເຂດຊົນນະບົດເຂົ້າເຖິງບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ການສຶກສາ, ກິລາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ

ກ. ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ

- 1 ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວໜຸ່ມເຍົາວະຊົນເອົາໃຈໃສ່ໃນການສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ກາຍເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ມີວິຊາອາຊີບ, ມີຄວາມຊຳນານ, ຮູ້ຮັກສາສິ່ງ ເສີມສິລະປະວັດທະນາທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
- 2 ເພີ່ມຈຳນວນເດັກຍິງເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນທຸກລະດັບ ແລະ ຮັບ ປະກັນວ່າເດັກຍິງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນເຂດຊົນນະບົດບໍ່ໃຫ້ປະລະການຮຽນ ໂດຍສະໜອງທາງເລືອກຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການບັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງສິ່ງຈູງໃຈ, ການໃຫ້ທຶນການສຶກສາ ແລະ ໂຄງການອາຫານໃນໂຮງຮຽນເປັນຕົ້ນ;
- 3 ຕິດຕາມຊາວໜຸ່ມທີ່ປະລະການຮຽນໃນຂັ້ນມັດທະຍົມ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງເພື່ອສ້າງໂອກາດການຮຽນຮູ້ດ້ານວິຊາຊີບຕ່າງໆໃຫ້ກາຍເປັນກາລິງແຮງງານທີ່ມີຄວາມຊານານາານ;
- 4 ສະໜັບສະໜູນການຂ້າມຜ່ານຈາກໂຮງຮຽນໄປສູ່ການເຮັດວຽກຜ່ານການໃຫ້ຄຳປຶກສາກ່ຽວກັບວຽກເຮັດງານທຳຕັ້ງແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາຊີບອື່ນໆ;
- 5 ດຶງດູດເອົາຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ການສຶກສາເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາຊີບ ໂດຍການສະໜອງທຶນການສຶກສາ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຢູ່ອາໄສນຳໜ້າໂດຍສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ແລະ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ;
- 6 ສະໜອງທຶນການສຶກສາບົນພື້ນຖານຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍອື່ນໆທີ່ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
- 7 ສົ່ງເສີມການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແນະນຳສາຍວິຊາຮຽນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອໃຫ້ຊາວໜຸ່ມໄດ້ຮຽນ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມໃນຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຫັກສະທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າທັກສະຂອງກຳລັງແຮງງານພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

- 8 ສົ່ງເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສົ່ງເສີມການສຶກສາຂັ້ນອາຊີວະສຶກສາ ໂດຍມີຈຸດສຸມແນໃສ່ເມືອງທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດຂອງ ສປປ ລາວ, ຖືເອົາການສົ່ງເສີມ ອາຊີວະສຶກສາທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເປັນຈຸດສຸມ;
- 9 ເຊື່ອມສານບົດຮຽນກ່ຽວກັບເພດສຶກສາ, ທັກສະຊີວິດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ-ກິລາ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານການສຶກສາອື່ນໆເຊັ່ນ: ອາຊີວະ ແລະ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະໃນຊາວໜຸ່ມເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຕັດສິນໃຈໃນຊີວິດ ແລະ ມີພຶດຕິກຳທີ່ດີທີ່ສຸຂະພາບນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ;
- 10 ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວໜຸ່ມໃຫ້ກາຍເປັນນາຍຊ່າງເຕັກນິກ, ປະກອບອາຊີບຢ່າງມີຄວາມຊຳນານ, ສົ່ງເສີມວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການເລັ່ງພັດທະນາເຂດຊົນນະບົດຂອງປະເທດ;
- 11 ເຊື່ອມສານເອົາການສຶກສາເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ການຮຽນການສອນ, ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 12 ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ICT) ເຂົ້າການຮຽນການສອນເພື່ອໃຫ້ຊາວໜຸ່ມບໍລິໂພກສິ່ງໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າສະນັ້ນ, ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກອັນຕະລາຍທີ່ອາດແຜ່ງມາພ້ອມສີ່ຕ່າງໆ;
- 13 ສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ເຊື່ອມສານການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາ ກອນມະນຸດຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະການພັດທະນາຄວາມເປັນມີອາຊີບໃນໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານຊາວໜຸ່ມ;
- 14 ສົ່ງເສີມການສຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມເປັນປະຊາກອນໂລກ, ສົ່ງເສີມການເຄົາລົບນັບຖືເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຄວາມຮັກໃນສັນຕິພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ການຍອມຮັບເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດ, ຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ຄວນຮຽນຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງທາງວັດທະນະທຳ, ສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງປະຊາຄົມໂລກ.

ກ. ກິລາ ແລະ ກາຍະກຳ

- 1 ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຊາວໜຸ່ມໄດ້ເຝິກແອບທັກສະ, ການຫຼິ້ນກິລາທຸກປະເພດທັງພື້ນເມືອງ ແລະ ສາກົນ ພ້ອມທັງອອກເຄື່ອນໄຫວທາງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- 2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານວິທະຍາສາດການກິລາ-ກາຍະກຳຂອງຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ຊາວໜຸ່ມລາວໄດ້ຝຶກຊ້ອມ, ພັດທະນາຄູຝຶກ, ກຳມະການ, ນັກກາຍະພາບ ແລະ ຄູຝຶກນັກກິລາ;
- 3 ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສຳລັບກິລາ-ກາຍະກຳໂດຍການສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຮັບໃຊ້ການຮຽນ, ການສອນ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ, ສະໜອງນັກປະຊາກອນທີ່ຊຳນານດ້ານກິລາ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ຊາວໜຸ່ມຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນ, ອານຸລັກຮັກສາວັດທະນາທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຊາວໜຸ່ມໄດ້ສະແດງອອກຜົນງານດ້ານສິລະປະວັນນະຄະດີ ທາງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- 4 ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳສິລະປະວັນນະຄະດີໃນກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນ ເພື່ອສ້າງມະນຸດສຳພັນທີ່ດີ, ແນວຄິດສ້າງສັນ, ຄວາມກ້າສະແດງອອກ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- 5 ສົ່ງເສີມກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ, ເຍົາວະຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດເຊັ່ນ: ກຸ່ມນາງນ້ອຍໃຫ້ມີໂອກາດພັດທະນາດ້ານສິລະປະ ແລະ ກິລາ-ກາຍະກຳ.

- 1 ສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທັກສະສີມືແຮງງານ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບການຈ້າງງານ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ຄຸນນະພາບລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນຂອງພາກລັດ, ເອກະຊົນເພື່ອສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດແຮງງານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- 2 ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໃນປະເທດກໍ່ຄືຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງເຊັ່ນ: ປະເທດໄທ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຊາວໜຸ່ມລາວ ຍົກຍ້າຍໄປເຮັດວຽກແລ້ວອອກແບບການຝຶກອົບຮົມທີ່ພັດທະນາທັກສະ ສະເພາະທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ;
- 3 ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນໃນຂະແໜງພື້ນຖານເຊັ່ນ: ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງເພື່ອສ້າງ ວຽກເຮັດງານທຳທີ່ດີ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງມາດຖານຂອງການດຳລົງຊີວິດໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ສົ່ງເສີມຂະແໜງການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ເຊັ່ນ: ໄອທີ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວສຳລັບຊາວໜຸ່ມ;
- 4 ຈັດຕັ້ງໂຄງການປຸກຈິດສຳນຶກທົ່ວປວງຊົນກ່ຽວກັບສິດທິ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆທີ່ຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ ຄວນໄດ້ຮັບ ເມື່ອມີການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານເພື່ອຊອກວຽກເຮັດງານທຳເພື່ອຮັບປະກັນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ;
- 5 ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ການປະມົງ;
- 6 ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ ສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງໂດຍການເອື້ອອຳນວຍເຂົາເຈົ້າໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ຄວາມຮູ້ດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອລິເລີ່ມທຸລະກິດ;
- 7 ສ້າງແຜນທີ່ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ມີຊາວໜຸ່ມຍົກຍ້າຍອອກເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການປຸກຈິດສຳນຶກທົ່ວປວງຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານທີ່ປອດໄພ, ການຄ້າປະເວນີ ແລະ ການຄ້າມະນຸດໃນຮູບແບບການແຕ່ງງານ;
- 8 ພັດທະນາຫຼັກສູດ ອາຊີວະສຶກສາທີ່ມີທ່າແຮງດ້ານຕະຫຼາດຮອງຮັບ ແລະ ຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນເພື່ອສົ່ງເສີມຂໍ້ໄດ້ປຽບໃນຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການ;
- 9 ສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີລະສະນະສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນທຸກຂະແໜງການ;
- 10 ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການຈ້າງງານໂດຍການສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕະຫຼາດແຮງງານ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ.

ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ

- 1 ປູກຈິດສໍານຶກໃຫ້ແກ່ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍຂອງສິ່ງເສບຕິດທຸກປະເພດເຊັ່ນ: ຢາບ້າ, ເຫຼົ້າ ແລະ ອື່ນໆ;
- 2 ສົ່ງເສີມການຂັບຂີ່ປອດໄພ ແລະ ນັບຖືລະບຽບຈະລະຈອນ;
- 3 ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ອອກແຮງງານເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການ ຂຸດຮີດແຮງງານ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທາງເຂົ້າເຈົ້າ;
- 4 ເຝິກອົບຮົມ ແລະ ປູກຈິດສໍານຶກໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນຮຸ້ນໃຊ້ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ICT ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ຮູ້ເຖິງຜົນຮ້າຍຂອງ ໂລກອອນລາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງອາດຊະຍາກໍາທາງອອນລາຍ;
- 5 ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການດາລົງຊີວິດຂອງປະຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໂດຍສະເພາະຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ;
- 6 ສົ່ງເສີມການປະກັນສຸຂະພາບທົ່ວໜ້າ ຮັບປະກັນໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຫຼັກປະກັນດັ່ງກ່າວ;
- 7 ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບົບການຈັດທະບຽນ ໂດຍສະເພາະຜູ້ຍິງຍ້າຍມາຈາກບ່ອນອື່ນກັບພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂັ້ນ;
- 8 ສົ່ງເສີມການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ, ການດູແລສຸຂະພາບ, ການເຂົ້າເຖິງສະຫວັດດີການ ແລະ ບໍລິການຕ່າງໆ;
- 9 ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງກົນໄກບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (2016), ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ຄໍາແຮງງານຂຶ້ນຕໍ່າ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຊາວໜຸ່ມໄດ້ຮັບສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຈາກການໃຊ້ແຮງງານ, ບໍ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ການທາລຸນທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ການຂຸດຮີດອື່ນໆ;
- 10 ສົ່ງເສີມ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເສບສິ່ງເສບຕິດໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍາບັດພື້ນຟູ ແລະ ການບໍລິການເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ;
- 11 ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຄອບຄົວ, ສັງຄົມໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ສະໜັບສະໜັບຜູ້ທີ່ເຄີຍຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງສິ່ງເສບຕິດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໂອກາດ ແລະ ຖືກຍອມຮັບ;
- 12 ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ໂຮງຮຽນຫຼືສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆ ໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດສາລັບຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ.

ພັນທະພົນລະເມືອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ

- 1 ໂຄສະນາປູກຈິດສໍານຶກໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານບັນດາປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນເຊັ່ນ: ການແຕ່ງງານກ່ອນໄວອັນຄວນ, ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ລວມທັງຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ການໃຊ້ສານເສບຕິດ, ການດື່ມເຫຼົ້າ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ;
- 2 ຊຸກຍູ້ທຸກຂະແໜງການໃນສັງຄົມລວມທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGO) ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ເພື່ອເພີ່ມທະວີການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ;
- 3 ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ ໃນທຸກລະດັບ (ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ) ໃນຂະບວນການພັດທະນາຮອບດ້ານ ແລະ ບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- 4 ສົ່ງເສີມ ແລະ ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບກອບແຜນງານນາງນ້ອຍ (Nang Noi) ເພື່ອສ້າງສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພເພື່ອໃຫ້ຍິງໜຸ່ມມີໂອກາດເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ທັກສະຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ, ການປົກປ້ອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ;
- 5 ສົ່ງເສີມການສ້າງທັກສະພື້ນຖານ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນສະມາຊິກທີ່ມີການຈັດຕັ້ງເປັນຕົ້ນຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຂອງຊາວໜຸ່ມອື່ນໆ;
- 6 ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນໃນບັນດາກອງປະຊຸມລະດັບຊາດ, ສາກົນ ແລະ ໂຄງການແລກປ່ຽນຕ່າງໆຂອງຊາວໜຸ່ມ;
- 7 ປູກຈິດສໍານຶກໃຫ້ກັບຊາວໜຸ່ມ-ເຍົາວະຊົນ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍການສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ ຈິດສານຶກ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 8 ສ້າງໂອກາດໃນການສະແດງອອກຂອງຊາວໜຸ່ມໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຮັບປະກັນເສລີພາບໃນການສະແດງຄໍາຄິດເຫັນ, ເຊື່ອມສານການສະແດງອອກດັ່ງກ່າວ ກັບອົງການທີ່ເປັນຕົວແທນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- 9 ສົ່ງເສີມ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ລິເລີ່ມ ແລະ ນາພາໂດຍຊາວໜຸ່ມເພື່ອຂະຫຍາຍໂອກາດໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ;
- 10 ເສີມຂະຫຍາຍກົນໄກການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຊາວໜຸ່ມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

ສູນກາງຊາວໜຸ່ມ ປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ

ຖະໜົນໂພນທັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຕູ້ໄປສະນີ: 736
www.lpryu.gov.la www.nit.gov.la

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ:

ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສໍາລັບປະຊາກອນ ປະຈໍາ ສປປ ລາວ

ຕູ້ໄປສະນີ: 345, ຖະໜົນລ້ານຊ້າງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

